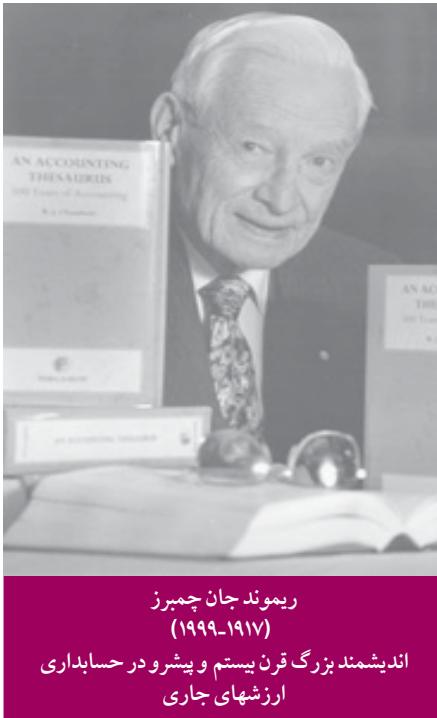

با اندیشمندان حسابداری جهان آشنا شویم

گردآوری و ترجمه: بتول زادعی
batoolzarei@yahoo.com

مقدمه

اگرچه ریموند جان چمبرز (Raymond John Chambers) تاثیری شگرف بر دانش حسابداری قرن بیستم داشته، اما تئوری او مورد قبول همگان قرار نگرفته است. اصرار و پافشاری او در استفاده از روش‌های منطقی در تحقیق، نمونه‌ای از یک محقق واقعی بود. تالیفات او لیه او تأثیر زیادی بر فرایند تحقیق بر جای گذاشت و نقد او از وضع موجود منجر به مباحثات زیادی شد.

در تالیفات چمبرز، حسابداری، فرایند کشف حقایق مرتبط با وقایع اقتصادی تعریف شده است. وی معتقد بود که حسابداری با سایر علوم تجربی تفاوتی ندارد و کشف حقایق منوط به «واقعیات قابل مشاهده» است. زندگی و کار چمبرز براین عقاید استوار بود. او معتقد بود استفاده از دو اصل «منطق» و «دقت» که در سایر علوم استفاده شده، در نهایت منجر به دستیابی به مبنای قابل اتکا از اطلاعات مالی مورد نیاز تصمیم‌گیری مطلوب خواهد گردید. چمبرز زمانی وارد دنیای حسابداری شد که حسابداری فاقد اصول محکم و جدی بود و تمامی امور، بی‌پایه و اساس و مصلحتی انجام می‌شد. او در صدد برآمد به این اوضاع سروسامان بخشد و توجه همگان را به این اصل طلایی جلب کند که جامعه حسابداری نیازمند اصول محکم است و تلاش کرد ثابت کند این اصول چه هستند و در نهایت یک تئوری حسابداری جامع را ارائه کرد. بعضی ادعای کرده‌اند که کار او کاملترین و نظری ترین اثر در تاریخ حسابداری است (Gaffikin 1898)، ولی بسیاری هم این ادعاهای کردند که کار چمبرز از جنبه نظری بی‌نقص است ولی اینکه چرا مورد پذیرش عام قرار نگرفته است جای بحث و بررسی دارد و عموماً که باعث پذیرفتگی نشدن این نظریه شده است از جمله عوامل رفتاری، سیاسی، فلسفی و اجتماعی، باید مورد بررسی قرار گیرند.

چمبرز طی حدود ۴۰ دهه مقالات و تالیفات زیادی داشته است. اولین کتاب او در ۱۹۴۷ منتشر شد و به دنبال آن صدها مقاله در

ژورنالهای حرفه‌ای و دانشگاهی، جزوایت درسی، سخنرانیها، مصاحبه‌های مطبوعاتی و حتی شعر و نظم حسابداری به وسیله او ارائه شد. تمامی کارهای او پیرامون موضوع «نظام بخشی»^۱ در حسابداری بوده است. اگرچه منتقدان او به اشتباه، یگانه کار بزرگ و منحصر به فرد او با عنوان «حسابداری، اندازه‌گیری و رفتار اقتصادی»^۲ (۱۹۶۶) را که شامل مباحث اصلی تئوری حسابداری او تحت عنوان «حسابداری همزمان و پیوسته»^۳ (CoCoA) می‌باشد، جدا از سایر کارهای او قلمداد کرده‌اند ولی تمامی کارهای چمبرز در حمایت، تکمیل، توضیح و تعدل همان مبحث است. چمبرز متهم است به این که تئوری خود را بدون پایه‌های تجربی لازم بنا کرده است (Nelson, 1973)، در حالی که در همان اوایل دوران کاریش (۱۹۵۵) در رساله‌ای با عنوان «نقش گزارش‌های سالانه و طراحی آنها» تحلیلی پیرامون صورتهای مالی موجود ارائه کرد و سپس مقاله «اوراق بهادر

عملیات جاری حسابداری را مطلوب نشان می‌دادند در حالی که گاهی این رویه‌های جاری و مرسوم بر فرضیات متناقضی بناده بودند. حتی گاهی این تئوریها از نظر تدوین فرایندهای موجود نیز ناقص بودند مانند حسابداری جریانات نقدی که در سطح گستره‌ای توسط حرفه استفاده می‌شد، ولی دانشگاهیان و نظریه پردازان هیچ نسخه‌ای برای آن ارائه نداده بودند. او بیان داشت اگرچه بعضی از تئوریها به مرور جاافتاده‌اند ولی قدمت یک تئوري دلیلی بر مطلوبیت آن نیست، همان‌طور که در تاریخ سایر علوم و هنرها نیز مشاهده می‌شود که قدمت یک عمل یا نظریه آن را از ابتداء مورد تردید قرار می‌دهد. مقاله چمبرز در ادامه به توصیف اجزای یک تئوري پرداخت و چارچوب تئوري حسابداری را تشریح کرد. یکی از دانشمندان مورد انتقاد چمبرز، لیتلتون (Littleton) بود که در اعتراض به چمبرز برخاست و مباحثات مطرح شده میان این دو دانشمند منجر به معرفی بیشتر صلاحیت و هوشمندی چمبرز نسبت به تجربه گرایی کورکورانه افراد مورد انتقاد او، به جامعه بین‌المللی گردید.

لیتلتون در مقاله‌ای با عنوان «انتخاب میان گزینه‌ها» به چمبرز پاسخ داد (۱۹۵۶) و چمبرز در پاسخ به این مقاله و سایر منتقدان خود یک رشته مقالات اثرگذار بر ادبیات حسابداری را منتشر کرد که به بررسی روش‌های فلسفی پذیرفته شده در تدوین تئوریها می‌پرداخت و تمام‌آبر دقت، جدیت و انسجام بیشتر در نحوه تفکر حسابداری تاکید داشت. از جمله: «یک الگوی علمی برای تئوري حسابداری»، «شرحی بر طرح تئوري»، «تأثیر فشارهای اقتصادی بر حسابداری»، «اندازه گیری و افشاری نادرست اطلاعات» و «شرایط پژوهش در حسابداری». علاقه چمبرز به موضوعات روش‌شناختی در حسابداری تا ۱۹۶۱ ادامه داشت، زمانی که کار بزرگ او به نام «پیش به سوی تئوري جامع حسابداری»^۷ منتشر شد. در این کار او تلاش کرد ساختار تئوري خود را تشریح کند.

مضمونی قوی در تمامی کارهای چمبرز هویدا است. رسالت او دقت و موشکافی عالمانه در کتمان نکردن حقایق حسابداری بود. این حقایق حسابداری، اقتصادی بودند و بیان آنها در قالب اعداد و ارقام مشکل بود. بنابراین چمبرز اصرار داشت نتیجه استدلالها، منطقی باشد و در مقاله «تئوري جامع» نیز تمامی مباحثات، حاصل روش‌های منطقی قیاس بودند که از مفروضات پایه منتج شدند و خود این مفروضات نیز مبنی بر عقاید مرسوم و غالب در تئوریهای جاری

و ابهامات پیرامون آن^۸ اتکای چمبرز را بر رویه‌های جاری گزارشگری خارجی در تدوین تئوري خود، اثبات کرد. توجه به این مسئله مهم است که چمبرز در سرتاسر کارش به این مسئله اشراف داشت که هر تئوري باید ریشه‌هایی عمیق در دنیای روزمره عملیات حسابداری داشته باشد و در عمل نیز چنین عمل کرد.

در اوایل دهه ۱۹۵۰ چمبرز جهت تدریس مجموعه‌ای از مقالات و جزوای پژوهشی توسط حرفه فراخوانده شد و در این دوران سه مبحث به وسیلهٔ اوارائه شد: در ژوئن ۱۹۵۰ او در مورد «ارتباط میان حسابداری و مدیریت مالی» در دانشگاه ملبورن (Melbourne) تدریس داشت. در ژوئیه ۱۹۵۱ مقاله او با عنوان «حسابداری و شیوه‌های تامین مالی» در دانشگاه کوئینزلند (Queensland) ارائه شد و در سپتامبر ۱۹۵۳ موضوع ارائه شده توسط او در دانشگاه تاسمانیا (Tasmania) («مبانی تصمیمات تجاری») نام داشت. در این سه مبحث شنوندگان با مباحثی مواجه شدند که از نظر منطق، جدیت و اعتماد به نفس قبل‌ا در حسابداری بی‌سابقه بود. عنوانهای مقالات گویای محتوا آنهاست و نشان‌دهنده اعتقاد چمبرز در مورد حسابداری به عنوان ارائه‌دهنده اطلاعات ضروری ولی ناکافی برای تصمیم‌گیری اقتصادی است. محتواهای مقالات نشان می‌دهد که چمبرز حسابداری را به عنوان یک بت و اصل مقدس، تغییرناپذیر نمی‌پندارد، بلکه به دنبال برخی توجیهات منطقی برای رویه‌های جاری حسابداری است. او بیان کرد که محافظه کاری هیچ جایی در حسابداری ندارد و از جنبه نظری در مقابل بسیاری از اصول اساسی حسابداری بود و توجیه پذیر نیست. او برخلاف بسیاری از نویسندهای دیگر مطرح کرد که افشا یک موضوع سیاستی است نه یک بحث نظری و همچنین بیان داشت که حسابداری به دنبال یافتن حقیقت است؛ اعتقادی که بر تمامی کارهای بعدی چمبرز نیز سایه افکنده است.

جامعه بین‌المللی پس از انتشار مقاله «طرح تئوري حسابداری»^۹ بآ جدیت و سختگیری چمبرز آشنا شد (۱۹۵۵). در این مقاله چمبرز بسیاری از پیشکسوتان دانشگاهی حسابداری را متهم کرد به اینکه کارهای آنها از مبانی نظری محکم برخوردار نبوده است و کارهایی که به عنوان «تئوري حسابداری» مطرح شده بودند، اصولاً تئوري نبوده، بلکه به نوعی عملیات جاری حسابداری را ترسیم کرده بودند. تئوریهای مورد اشاره چمبرز گاه گمراه‌کننده نیز بودند چراکه

یکی از بزرگترین مسائل پیش روی حسابداری در قرن بیستم، تغییرات سطح عمومی قیمتها بوده است و این واقعیت که حسابداری سنتی قادر به حل این مسئله نیست، ضعف مدل سنتی را آشکار می سازد. تعداد زیادی از کارهای چمبرز مرتبط با این موضوع بود. تغییرات سطح عمومی قیمتها یکی از مسائل حل شده توسط تئوری اوست. وی عنوان کرد با استفاده از قیمتها فروش بازار نیازی به تعديلات بعدی هنگام تغییرات قیمت نیست. به اعتقاد بسیاری، تئوری چمبرز تنها یک روش برای حل مسئله تغییر قیمتهاست و به نظر، همین امر نیز علت عدم موفقیت تئوری چمبرز بوده است. به هر حال اگر تئوری چمبرز به طور مجرد، به عنوان یک روش حسابداری برای حل مسئله تورم دیده شود ممکن توان گفت ناموفق بوده است. ولی واقعیت اینست که قدرت واقعی تئوری چمبرز ارائه یک سیستم حسابداری ارائه کننده اطلاعات مربوط و به روز برای تصمیمگیری اقتصادی است.

از حدود دده هفتاد الگوی تحقیق در حسابداری تغییر کرد. ابتدا در امریکا و سپس در سایر کشورهای غربی مقالات و سخنرانیهای فلسفی و روش شناسی به سمت جمع اوری اطلاعات در حجم بالا روی آوردن که در واقع همان روش تجربی محض تحقیق علمی بود و کسانی که در دهه های گذشته بیشترین نقش را در توسعه دانش حسابداری داشتند کنار گذاشته شدند؛ از جمله چمبرز که متهم به غیر تجربی بودن شدند. یکی از واکنشهای چمبرز دفاع از روش شناسی خود بود از جمله تحقیق «حسابداری و قیمتها» مطالعات تجربی سعی در اثبات قابلیت استفاده کوکوآ نمود، مانند پژوهش «قابلیت استفاده اطلاعات مالی» (۱۹۸۴).

ریموند جان چمبرز
تأثیری شکرف بر
دانش حسابداری قرن بیستم
داشته است
اگرچه تئوری او
مورد قبول همکان قرار نگرفته است
اصرار و پافشاری او در
استفاده از
روشهای منطقی در تحقیق
نمونه‌ای از
یک محقق واقعی است

اقتصادی بودند. از آنجا که حسابداران این حقایق اقتصادی را به ارقام و اعداد نشان می دهند، برای چمبرز مهم بود که از تئوری اندازه گیری استفاده کند. ارقام حسابداران باید ویژگیهای اقتصادی قابل اندازه گیری و معناداری را ارائه کند. بعضی مفروضات مورد استفاده قبل از تئوری اقتصاد اثبات شده اند و زمانی که با حقایق اقتصادی مشاهده شده و اندازه گیری شده ترکیب می شوند یک تئوری حسابداری ظهور می کند.

هسته مرکزی کارهای بعدی چمبرز مقاله «تئوری جامع» است و کتاب «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» نیز کاری مشابه آن ولی کاملتر قلمداد می شود. از نظر او حسابداری به مقدار بسیار زیادی به رفتار اقتصادی وابسته است و رفتار اقتصادی هدف غایی و نهایی و علت وجودی حسابداری است. در صفحه اول این کتاب مفروضات اقتصادی زیربنایی مباحثات، به تفصیل بیان شده که قبل از حسابداری سابقه نداشته است.

در طی دوره ای که کتاب «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» در حال تالیف بود کارهای درخور توجهی در مسیر ارتقاء حسابداری ظهور کرد از جمله کارهای ادوارد و بل (Bell & Mattessich) در سال ۱۹۶۱، متس سیچ (Edward Sprouse & Moonitz) در ۱۹۶۳ و اسپرزو و موئیتز (Sprouse & Moonitz) در ۱۹۶۴. نکته درخور توجه این است که تمام این کارهای همان مسائل مورد نظر چمبرز اشاره داشتند. ادوارد و بل به عنوان اقتصاددان تلاش کردن که دانش اقتصادی حسابداری را ارتقا دهند. متس سیچ در ۱۹۶۴ گریزی به جهان روش شناسی زده و کار او در تهیه یک زیرساخت روش شناختی دقیق در اندازه گیریهای حسابداری کمک زیادی کرده است. مطالعات موئیتز و اسپرزو به جمع اوری مفروضات اساسی که تئوری حسابداری باید بر آنها بنویسد پرداخت. ظاهر این کارها بر چمبرز تاثیر زیادی گذاشت. او تمام کارهای این دقت مطالعه کرد و با بررسی نوادرش سایر کارهای این دقت مطالعه کرد. پس از انتشار «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» تا مدت‌ها کارهای او در راستای دفاع از این مقاله بود و آثار خیلی خوبی ارائه کرد. مقاله او با عنوان «زیربنایی حسابداری مالی» (۱۹۶۷) اولین بسط تئوری او با عنوان کوکوآ (CoCoA) است که بسیاری از مفاهیم مرتبط با «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» در آن توضیح داده شد و یک ضمیمه مشتمل بر هجده سؤال به عنوان ملزومات یک سیستم حسابداری مطرح شد.

گرفت. در ۱۹۴۳ تا ۱۹۴۵ در کمیسیون قیمتگذاری و نظارت بر قیمت‌های استرالیا مشغول به کار شد و کارش نظارت بر قیمت‌ها بود که تاثیر زیادی بر تفکرات بعدی او داشت. مدرک دانشگاهی اقتصاد برای حسابدار بودن او کافی نبود لذا آزمونهای حرفه‌ای لازم را در دانشکده فنی سیدنی گذراند. او در آن زمان از استانداردهای آموزش شدیداً منزجر شد لذا وقتی به عنوان معلم نیمه وقت حسابرسی منصوب شد، استانداردهای خشک، غیر علمی و غیرنظری آموزش را تغییر داد.

همکاری چمبرز با دانشکده‌های فنی ادامه داشت و تاثیر زیادی بر او گذشت. در دانشکده‌های فنی شهرهای اصلی استرالیا در سالهای اولیه جنگ جهانی دوم واحدهایی با عنوان مباشر و ناظر صنعتی به منظور تسریع در فرایند سرپرستی کارخانه‌ها دایر شد که تا آخر جنگ این واحدها مسئول برنامه‌های آموزشی جامع در موضوعات متعددی شامل مدیریت و سرپرستی بودند. در ۱۹۴۵ چمبرز به طور تمام وقت در گروه مدیریت دانشکده فنی سیدنی مشغول به آموزش شد و نه تنها به آموزش حسابداری پرداخت بلکه طیف وسیعی از موضوعات مرتبط با مدیریت رانیز آموزش داد. یکی از مسئولیتهای او برنامه‌ریزی جهت هزینه‌یابی و کنترل هزینه بود. در هر حال با توجه به تنوع موضوعات مدیریتی بحث مدیریت مالی تدریس نمی‌شد و چمبرز این مبحث را در دانشکده شروع کرد و از آنجا که هیچ کتاب درسی مرتبط با مدیریت مالی وجود نداشت پس از دو سال کتاب خود را با نام «مدیریت مالی» تالیف کرد. این کتاب با سایر کتابهای مدیریت مالی آن زمان تفاوت چشمگیری داشت چرا که چمبرز مهارت‌های مدیریت مالی را با مسائل روزمره مدیران در تصمیم‌گیری مرتبط کرد و سه چاپ بعدی کتاب هم با تجدیدنظرهای عمیق، این ویژگی را حفظ کرد.

در ۱۹۵۳ چمبرز به عنوان دانشیار ارشد منصوب شد که اولین کرسی حسابداری تمام وقت در گروه اقتصاد دانشگاه سیدنی بود. در کنار مسئولیت آموزش حسابداری و تحقیق در حسابداری، به طور مدام شانه به شانه اقتصاددانان حرکت می‌کرد تا هدفهای اندیشمندانه خود را دنبال کند. همان طور که خودمی‌گویید: «برای تجزیه و تحلیل و تفکر بهتر ضروری است تا با فیلسوفان، زبان‌شناسان، و کیلان، جامعه شناسان و به طور کلی با سایر علوم برخورد داشت و البته به گفتار اهل حرfe نیز به خوبی گوش فراداد.»

در ۱۹۶۰ به عنوان اولین استاد تمام وقت حسابداری و رئیس گروه

علاوه بر این مطالعات تجربی، در دهه‌های آخر عمر، چمبرز کارهایی ارائه کرد که بیشتر در پاسخ به انتقادها و در دفاع از تئوری او بودند؛ از جمله «حسابداری یکی از بهترین ابداعات بشر» که کلمات شاعر معروف گوته (Goethe) در آن بکار رفته است و یا «تئوری مثبت حسابداری و آین حسابدار عمومی» که نسبت به قبلی طعنه آمیزتر است و در کتاب «قواین تجربی و اندازه گیری در حسابداری» او به همان موضوعات اولیه، ماهیت اندازه گیری مطلوب صحیح و نظری و نیاز به چنین اندازه گیری در حسابداری، برگشت دارد. تمامی این کارها گستره فهم او از حرفکت هوشمندانه عظیم جهان را ثابت می‌کند و احاطه او بر شرح و قایع و علاقه او به ارتباط تمام اینها به دنیای واقعی اقتصادی را نشان می‌دهد. در سالهای پایان عمر، چمبرز بروی یک فرهنگ معنایی جامع حسابداری فعالیت داشت؛ کار خیلی بزرگی که در جستجوی رویه‌های مرسوم حسابداری در طول زمان و ریشه‌یابی این فعالیتها ولغات و کلمات مورد استفاده در حسابداری بود.

چمبرز فردی اصولگرا بود و به کار و تئوریش سخت اعتقاد داشت و در اغلب مواقع بیانات محکم او در رابطه با تئوریش بد تفسیر شده است. او ادعای خشک و امرانه‌ای نداشت بلکه به یک تئوری بدیع، جدی و منطقی معتقد بود که حاصل یک عمر کار او بود. او هیچ چیزی را نمی‌پذیرفت مگر با دلیل منطقی و مشاهده و چنین تعهد و جدیتی نادر است و حاصل منافع و علائق شخصی او نیست بلکه ناشی از تلاش خالصانه‌اش برای حل بخشی از مشکلات جهان است و شناخت چمبرز، شناخت این حقیقت است.

ریموند جان چمبرز در ۱۶ نوامبر ۱۹۱۷ در نیوکاسل (Newcastle) در نیوساوت ولز (New South Wales) استرالیا به دنیا آمد. در آن زمان شهر نیوکاسل مرکز صنعتی با کارخانه‌های بزرگ فولاد بود. پدر چمبرز تاجر بود و یک شرکت کوچک خانوادگی راداره می‌کرد. بیشتر دوران اولیه زندگی چمبرز بعد از مدرسه، صرف کار و تجارت شد. پس از سه سال تحصیل در دبیرستان، چمبرز جهت کار در زمینه هنر تبلیغات و تجارت مدرسه را ترک کرد ولی با تشویق مدیر مدرسه اش به مدرسه بازگشت و سرانجام از طریق بورس تحصیلی وارد دانشگاه سیدنی گردید. با وجود بورس تحصیلی او مجبور به کار و تحصیل نیمه وقت بود. ابتدا در اداره کل دادگستری و سپس به عنوان حسابدار در شرکت نفتی شل (Shell) مشغول به کار شد. در ۱۹۳۹ لیسانس خود را در رشته اقتصاد

او برنده اولین مдал طلا
انجمن حسابداران رسمی امریکا (AICPA) و
اولین استاد برجسته بین المللی
انجمن حسابداری امریکا (AAA) بوده است
بیش از ۱۲ استاد حسابداری
در محضر او تعلیم دیده اند یا
در سالهای شکلگیری شخصیت علمیشان با
چمبرز همکار بوده اند

ناشنخته مانده است، نقش چمبرز در ارتقای وضعیت حسابداری در دانشگاهها و تبدیل آن به عنوان یک رشته علمی همسطح سایر علوم دانشگاهی است. او بیش از نیم قرن در این راه مبارزه کرد و بیش از ۲۰۰ مقاله و حدود ۱۲ کتاب به چاپ رساند. کارهای خوبی کمی از او حاصل کارگروهی بوده و کمتر از منابع دیگر در نوشتمن کتابهایش استفاده کرده است. بعضی از کسانی که سعی کرده اند با او کار کنند به خاطر عدم درک و شناخت کارهای او مایوس و دلسرب شدند. خود او بیان می کند که در تالیف تئوریش از دیگران چیزی نیاموخته و از نوشتمن کسی استفاده نکرده است. مقالات بسیار زیادی در ارتباط با زندگی و کارهای چمبرز وجود دارد؛ از جمله در دو شماره آباکوس (دسامبر ۱۹۸۲ و اکتبر ۲۰۰۰) و در نوامبر ۲۰۰۴ نیز تمامی این مجموعه ها در اختیار عموم قرار گرفت.

چمبرز دوران کاری خود را پر حادثه ترین دوران در تاریخ حسابداری تا ۱۹۸۵ توصیف کرد؛ دوره رشد در خور توجه ادغام شرکتها در سطح وسیع و توسعه شرکتهای چند ملیتی، افزایش کاربرد شبکهای متعدد سازمان و روشهای تامین مالی که در ابتدای این دوره (۱۹۴۶) نوظهور می نمود. تحقیقات چمبرز حسابداری را به عنوان یک رشته دانشگاهی ارتقا بخشید. هدف او بهبود بخشیدن روشیهای عملی حسابداری، نشان دادن رویه های غیر سیستماتیک حسابداری سنتی و غیر قابل استفاده بودن محصول آن بود. قدرت بخشیدن به ضرورت ارتباط میان عمل، تحقیق و آموزش موضوع اصلی و غالب در کارهای چمبرز از دهه ۱۹۴۰ بود. در سال ۱۹۸۶ یک مجموعه ده جلدی از مقالات مهم چمبرز توسط انتشارات گارلندر (Garland) منتشر شد.

کوکو آولین ارائه از کتاب «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» بود که شامل مطالب زیادی مرتبط با ادبیات اقتصادی، پول، قیمت، سطوح قیمت، ساختار قیمت، اصول تئوری اندازه گیری

تازه تاسیس حسابداری دانشگاه سیدنی منصوب شد و تا زمان بازنشستگی (۱۹۸۳) این سمت را حفظ کرد. یک سال بعد او تئوری جامع خود را منتشر کرد که به وضوح آنچه رادر سرداشت آشکار ساخت و خیلی زود پس از آن به منظور جستجوی سایر افراد هم عقیده خود به انگلستان و آمریکا سفر کرد ولی مایوس و سرخورد بگشت. تلاش بعدی او بازسازی حسابداری و جایگزینی امور مصلحتی و بی پایه و اساس در عمل و تئوری حسابداری با اصول منطقی و تجربی بود که منجر به چاپ کتاب «حسابداری، اندازه گیری و رفتار اقتصادی» شد. این کتاب توسط جامعه حسابداران رسمی امریکا به خاطر تاثیر ماندگار بر ادبیات حسابداری مдал طلا دریافت داشت.

در ۱۹۷۳ به عنوان اولین مرتبی برجسته بین المللی جامعه حسابداران امریکا (AAA) برگزیده شد و همچنین جایزه مدرس ماندگار از این جامعه دریافت کرد. در ۱۹۷۶ جایزه موسسه آلفا کاپا پسی (Psi Alpha Kappa) را به خاطر خدمات ارزنده به حسابداری دریافت نمود و به عضویت افتخاری آکادمی اقتصادی ایتالیا برگزیده شد. او همچنان نسبت به حرفه و فادر ماندو سالهای زیادی مشاور و سپس رئیس ملی جامعه حسابداران رسمی استرالیا بود و در بسیاری از کمیته های مشاوره دونهاد بزرگ حرفه ای حسابداری استرالیا اشتغال داشت. او معلم و استاد مدعو در دانشگاههای زیادی در سرتاسر جهان بود و به سینیارها و کنفرانس های حرفه ای و دانشگاهی زیادی در استرالیا و سرتاسر جهان دعوت شد. چمبرز همیشه با مهربانی با دانشجویان و کارآموزان به صحبت می پرداخت و در کلاس های زیادی تدریس کرد و تعداد زیادی از پایان نامه های دانشجویی بخصوص دانشنامه های دوره دکتری را سرپرستی نمود. همیشه به بحث و گفتگو علاقه داشت و همکاران را به مباحثات منطقی و جدی ترغیب می کرد.

چمبرز از سوی همکاران و همقطاران خود در قرن بیستم، به عنوان «پیشکسوت حسابداری» (مونیتز، آباکوس ۱۹۸۲) و «اندیشمند بزرگ قرن بیستم» (George Stabus, 2003) نامیده شده است. او بدرستی مرد رنسانس بود.

در ۱۹۹۴ توسط دیک ادوارد (Dick Edwards) به عنوان یکی از اندیشمندان حسابداری قرن بیستم برگزیده شد و اولین فرد غیر امریکایی بود که به تالار مشاهیر حسابداری اهایو (Ohio) راه پیدا کرد. شهرت چمبرز عمده تأثیر خاطر سیستم حسابداری جدید پیشنهادی اوست ولی آنچه بخصوص برای دانشگاهیان جوان حسابداری

معرفیش به تالار مشاهیر حسابداری در ۱۹۹۱ تشریح کرد. او توضیح داد که رویه‌های جاری و عملی در هر حرفه‌ای در واقع بر اورنده نیازهای استفاده کنندگان گوناگون و تطابق این نیازهای بار سالت آن حرفه است و در تمام مکاتب مریان و دانشگاهیان نسبت به هیچ‌کدام از استفاده کنندگان گرایش نداشته و تهابه عنوان ناظر رویه‌های جاری را مشاهده و میان آنچه هست و قابل استفاده است و آنچه باید باشد همیزی می‌کنندولی در حسابداری هنوز چنین عمل نمی‌شود و دانشگاهیان عموماً این دوراباهم اشتباه می‌گیرند و خدمات قابل ارائه عمومی را باره حل‌های تجویزی و دستوری صرف یکی می‌دانند. چمبرز در تمامی کارهای این ارتباط میان مشاهدات و توصیه‌هارا به وضوح روشن و ارتباط میان تحقیق، آموزش و رویه‌های عملی را کاملاً تبیین کرد.

پیش‌منیه او در علوم مرتبط با حسابداری مانند تجارت و مدیریت پس از جنگ جهانی دوم به او کمک زیادی کرد و بر نوشهای او تاثیر زیادی گذاشت. او شاهد رشد قابل توجه تجارت جهانی، ادغامها، توسعه شرکتهای چندملیتی، افزایش کاربرد مدل‌های بدیع سازمان و اختراع روشهای پیچیده و غیرعادی مالی بود. پراکندگی اوضاع تجارت جهانی دور از انتظار بود، و رشکستگیها و تصاحب شرکتهای بزرگ، اخبار داغ مطبوعات آن زمان بود که خواهان روشهای مجاز حسابداری و حسابرسی برای حل این مشکلات بودند و فرآخوان از دولت برای نظارت بیشتر بر حرفه حسابداری منجر به خود نظرارتی حرفه‌ای بیشتر شد و رویه‌های عملی حسابداری تبدیل به استانداردها شدند ولی نوافع اجرایی در رویه‌های حسابداری و حسابرسی همچنان باقی بود و قابل استفاده نبودن حسابداری یک مشکل بدون راه حل و جاودانه باقی ماند. ادبیات چمبرز سرچشممه گرفته از ادبیات سایر علوم بود و کوکوآ برخلاف سایر ادبیات حسابداری اجماع عقاید این مکاتب هم‌خانواده (اقتصاد، حقوق، علم اندازه‌گیری، ارتباطات و اطلاعات) است و اگرچه مورد انتقاد شدید بوده اما فرضیات اصلی آن غیرقابل رد است و همانطور که شاهد هستیم سیستمهای حسابداری مبتنی بر قیمت‌های بازار روز به روز در حال افزایش هستند. تاثیر چمبرز بر توسعه اندیشه حسابداری تردیدناپذیر است و نام او در ردیف تاثیرگذارترین نویسنده‌گان بر حرفه حسابداری جای گرفته است.

به عنوان یکی از مشهورترین و زیبدترین دانشگاهیان حسابداری جهان، چمبرز علایق و تفریحات خود را چنین برمی‌شمرد:

وقانین مرتبط با محاسبات مالی بود. طبق کوکوآ سرمایه شرکت شامل قدرت خرید عمومی جاری شرکت است و سود دوره افزایش در این سرمایه محسوب می‌شود و زیان کاهش آن، سرمایه از طریق جمع ارزش اسمی مبالغ نقدی و سایر دارایی‌های سیال به اضافه معادل وجه نقد دارایی‌های فیزیکی منهای مبالغ قراردادی بدھیهای شرکت محاسبه می‌شود. از نظر چمبرز معادل نقد دارایی فیزیکی بهترین شاخص قیمت فروش جاری یک دارایی است. از سیاری جوانب کوکوآ با حسابداری بهای تمام شده تاریخی شباهتهای زیادی دارد. اصل ثبت دوطرفه همچنان مورد استفاده است، مبادرات نقد و اعتبار دقیقاً به همان شیوه محاسبه می‌شوند و اصل تطابق نیز کماکان کاربرد دارد. سود در روش کوکوآ سه جزء دارد: ۱- درامد خالص که شامل تمام دریافت‌ها منهای پرداختهای دوره است. ۲- تعدیلات مرتبط با تغییر قیمت که خالص تغییرات در معادلهای نقد دارایی‌های فیزیکی شرکت است. ۳- تعدیلات مرتبط با نگهداشت سرمایه که در واقع بیان مجدد سرمایه اول دوره در قالب قدرت خرید عمومی در انتهای دوره مالی است.

چمبرز جهت اثبات و تشریح تئوری خود از ابزارهای بدیعی استفاده کرد، از جمله، ماندگارترین ابزار کاربردی او توسل به علائم ریاضی در دهه ۶۰ بود و از آن طریق نشان داد که چگونه سیستم حسابداری ابداعی او قادر است به طور همزمان هر دو تغییر در سطح عمومی قیمت و قیمت‌های خاص را در نظر بگیرد. بعد از این علائم مورد استفاده چمبرز، قسمت جدایی ناپذیر تمامی گزارشها و تحلیلهای آموزشی دولتی و حرفه‌ای مرتبط با حسابداری تورمی گردید.

پاسخ او به دریافت جایزه «مری ماندگار» که توسط جامعه حسابداری امریکا به او اهدا شد، انگیزه اورادر تحقیقات روشن ساخت. او گفت: «علم اقتصاد... جستجوی منطقی و اندیشمندانه نتایج، در جهان بی ثبات و متغیر که اطلاعات قابل انکاوار بروز در این جهان حیاتی است، را فرض بدیهی می‌داند و بدیهی است که حسابداری در شناسایی جریانات قدمی، نرخ بازده و ظرفیت مالی شرکت‌های رشد و تداوم فعالیت نقش مهمی ایفا می‌کند اما مشاهدات رویه‌های جاری حسابداری و تجارب او به عنوان یک معلم، نشان می‌دهد که حسابداری در این راه مفید نبوده است. اکثر محصولات سیستم حسابداری (جز نقد و حسابهای دریافتی و پرداختی) حاصل قولانی ضدونقیض، مفروضات غیرواقعی و تعصبات بدون پشتونه اند». او این وضعیت بحرانی را در حسابداری هنگام

(AICPA) و اولین استاد برجسته بین‌المللی انجمن حسابداری امریکا بوده است. پیش از ۱۲ استاد حسابداری در محضر او تعلیم دیده‌اند یا در سالهای شکلگیری شخصیت علمیشان با چمبرز همکار بوده‌اند. او به عنوان رئیس ملی جامعه حسابداران استرالیا (که اکنون جامعه حسابداران رسمی استرالیا نامیده می‌شود) انجام وظیفه کرد که نشانده‌نده اعتقاد او در ایجاد تعامل میان دانشگاه و حرفه بود. او همچنین عضو آکادمی علوم اجتماعی استرالیا بود و نیز عضو انتخابی تالار مشاهیر حسابداری که در واقع اولین فرد انتخابی از یک کشور متعلق به سواحل اقیانوس آرام بود.♦

کتابشناسی:

- ✓ Browns, R.S., **Raymond John Chambers: Biography**, Abacus, December 1982, (festschrift issue), pp.99-105
- ✓ Chambers, R.J., **Accounting Evaluation and Economic Behavior**, Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1966
- ✓ Chambers, R.J., **Continuously Contemporary Accounting: Misunderstandings and Misrepresentations**, Abacus, December 1976, pp. 137-151
- ✓ Chambers, R.J., **Response: 1991 Accounting Hall of Fame Induction**, Accounting Historians Journal, June 1992, pp. 83-85
- ✓ Chambers, R.J., **Historian Cost-Tale of a False Creed**, Accounting Horizons, March 1994, pp.76-89
- ✓ Chambers, R.J., and G.W. Dean, **Chamberon Accounting**, 5 vols., New York: Garland, 1986
- ✓ Gaffikin, M.J., **Accounting Methodology and the Work of Professor Chambers**, New York: Garland, 1990
- ✓ **1991 Outstanding Accounting Educator Award**, Accounting Education News, November 1991, pp.1, 4-5

پانوشتها:

- 1- Discipline
- 2- Accounting, Evaluation and Economic Behavior
- 3- Continuously Contemporary Accounting (CoCoA)
- 4- Blueprint for Theory of Accounting
- 5- Toward a General Theory of Accounting

منابع:

- ✓ Edward, John Richard, **Twentieth-Century Accounting Thinkers**, First Edition, New York, London, Routledge, 1994
- ✓ <http://fisher.osu.edu/acctmis/hof/chambers.html>
- ✓ <http://chambers.econ.usyd.edu.au/about.html>
- ✓ Michael Chatfield, Richard Vangermeersch, **The History of Accounting: An International Encyclopedia**, New York, London, Garland Publishing, inc., 1996, pp.109-111
- ✓ Ahmed Riahi-Belkaoui, **Accounting Theory**, Thomson Learning, Fourth Edition, 2000
- ✓ یانیه‌ای درباره تئوری حسابداری و پذیرش تئوری، مترجم، دکتر موسی بزرگ اصل، مدیریت تدوین استانداردها، نشریه ۱۶۸، سازمان حسابرسی، تهران، ۱۳۸۴

■ بتول زارعی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرقدس

"خواندن، نوشتن و حساب"؛ خواننده‌ای سیری‌ناپذیر با واژگانی فوق العاده. او هرگز در حال خواندن لغتنامه مشاهده نشد و علاقه شدیدی به کاربرد صحیح زبان داشت. چمبرز ریشه لغات رامطالعه‌می کرد و اینکه آیالغات در شکل صحیح به کار رفته‌اند یا نه را به دقت بررسی می‌کرد. کدام استاد حسابداری دیگری رامی‌توان یافت که کلمه‌ای مانند «Floccinavictinihilipalification» را به کار ببرد. او شخصی بود کاملاً اهل خانواده و در خدمت همسر و خانواده‌اش: یک پسر و دو دختر و هفت نوه. او و همسرش مارگارت (Margaret) به اپرا علاقه داشتند و به طور فصلی به اپرای سیدنی می‌رفتند. به عنوان کارمندی فعال شهرت داشت چرا که نمی‌توانست اتلاف وقت را تحمل کند. تنها به امور با ارزش می‌پرداخت. در گیر تصمیمهای مهم بود، برنامه‌ها را به سمت افرادی که مسئول اجرای آنها بودند هدایت می‌کرد و بر سر کار واقعی خود بازمی‌گشت. در اتاق او همیشه برای همکاران به منظور بحث و گفتگو و مشاوره با او باز بود. هنگامی که همکارانش وارد اتاق می‌شدند و او در حال نوشتند بود، فوراً قلم را به زمین گذاشته و کاملاً به آنها توجه می‌کرد و پس از خروج همکاران که گاه ساعتها طول می‌کشید مجدداً قلم به دست می‌گرفت و شروع به نوشتند می‌کرد به طوری که انگاره‌هیچ وقهای در نوشتند نیفتاده است. به عنوان یک طرف بحث و مناظره هیچ‌گاه عقایدش را به همکارانش تحمیل نمی‌کرد، اگرچه گاهی اوقات ساعتها تلاش می‌کرد آنها را مقاعد سازد. در چنین فضایی بود که مجله آباقوس (Abacus) را تأسیس کرد و با همکاران خود یک مکتب حسابداری را بنا نهادند که به برتری قیمت‌های بازار اعتقاد داشت و تاکنون این مکتب حسابداری همیشه با نام چمبرز همراه بوده است.

چمبرز به رسم کنینگ (Canning) هاتفیلد، مک‌نیل، پیتون و سوئینی (Sweeney) (انتقاد داشت و از اقتصاد، روانشناسی و علوم دیگر، برای اثبات نظر خود کمک می‌گرفت. نوشته‌های چمبرز نمایانگر یک گردش جدی در ادبیات حسابداری، از توصیف محض فرایندها و رویه‌های فنی به سمت مباحثات جدی مرتبه بار و شهای علمی است. به علاوه صرف‌آور جستجوی فهم آن چه حسابداران انجام می‌دادند نبود بلکه در پی ایجاد تغییر جهت ارتقاء در هر دو جنبه «مطالعه و عمل» در حسابداری بود. او بیش از ۴۰ سال در دانشگاه‌های سرتاسر جهان تورهای آموزشی داشت و به آموزش دانشگاهیان می‌پرداخت. او برنده اولین مدل طلای انجمن حسابداران رسمی امریکا